



ת"פ (חדרה) 28872-10-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (חדרה) 28872-10-22 - מדינת ישראל נ' פלונישלו חדרה

ת"פ (חדרה) 28872-10-22

מדינת ישראל

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד מורסי אבו מוח

בית משפט השלום בחדרה

[25.06.2024]

כבוד השופט אלכס אחר

גזר דין

הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בכתב אישום מתוקן והורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג) - סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תקיפת סתם (בן זוג) - סעיף 382(ב) לחוק העונשין ואיומים - סעיף 192 לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בתמצית, הנאשם והמתלוננת היו בני זוג נשואים שגרו יחד עם 4 ילדיהם הקטינים בני שנה וחצי ועד תשע. בתאריך 14.10.22 בלילה, חשדה המתלוננת שהנאשם בוגד בה ובדקה את מכשיר הנייד של הנאשם. לאחר שראתה הודעות, החזירה את המכשיר למקומו והלכה בוכיה לסלון. הנאשם התעורר משנתו, הלך לסלון ועל רקע הערת המתלוננת שהנאשם בוגד בה, החל לתקוף את המתלוננת על ידי דחיפתה בכתף, סטר לפניה באמצעות ידיו ומשך בשערות ראשה עד שנפלה אז המשיך לסטור לה בפניה ובראשה ובעט בה באמצעות רגליו. המתלוננת הלכה לחפש טלפון נייד כדי להזעיק עזרה והנאשם איים שישבור אותו. אז שב הנאשם לתקוף את המתלוננת בכך שדחף אותה, היכה בפניה, תפס אותה בשערות ראשה וגרר אותה. בעוד המתלוננת שרועה על הקרקע הנאשם בעט בה בבטנה וברגליה.

לאחר שהנאשם חדל ממעשיו, המתלוננת מצאה טלפון נייד ישן והתקשרה לאחותה כדי שתיקח אותה. על רקע זה, נעל הנאשם את הבית והחביא את המפתחות. בשל כך, המתלוננת פתחה את חלון הסלון בקומה השנייה של הבית וקפצה ממנו אל החצר.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת סימנים אדומים מתחת לחזה ובכתף ימין.

הנאשם נעצר מאחורי סורג ובריח מתאריך 14.10.22 ועד לתאריך 07.12.22 ובאיזוק אלקטרוני עד לתאריך 15.03.23 מועד בו שוחרר למעצר בית, כאשר מחודש פברואר 2024 נפתחו לנאשם חלונות לשם יציאה לעבודה.



בדין שהתקיים בפני בתאריך 08.03.23 לשמיעת הראיות, הודיעו הצדדים שגובש ביניהם הסדר לפיו כתב האישום יתוקן, הנאשם יחזור בו מכפירתו, יודה ויורשע בעבירות המפורטות בכתב האישום המתוקן ויפנה לקבלת תסקיר שירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות

בתאריך 28.09.23 הוגש תסקיר שירות המבחן, לפיו הנאשם, כבן 40, נשוי ואב לארבעה ילדים קטנים, טרם מעצרו עבד מזה 15 שנים כשליח משרות משפטיות וכסוכן נסיעות עצמאי במקביל ב-7 השנים האחרונות. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית. לאחר לימודיו התיכוניים למד לימודי תעודה בתחום חשבונאות ומיסים והמשיך ללימודי כלכלה באוניברסיטה הפתוחה אך נאלץ לפרוש על מנת לסייע לאביו בעסק שהיה בבעלותו. לאחר סגירת העסקה, החל לעבוד בעבודתו הנוכחית כשליח ומעסיקיו במקום זה מרוצים ממנו. הנאשם הינו הבכור להוריו ויש לו 4 אחים, עמם תיאר קשר קרוב וטוב. הנאשם נישא למתלוננת בשנת 2013 והביא איתה לעולם 4 ילדים. המתלוננת, כבת 29, אינה עובדת ומשקיעה זמנה בטיפול בילדיהם. הנאשם תיאר את המתלוננת כאישה ואם טובה ואת מערכת היחסים ביניהם כמאופיינת באהבה, כבוד וחברות. לצד זאת, מסר שהמתלוננת נוטה לקנא לו, ללא כל סיבה מיוחדת, דבר שמייצר קונפליקטים בינו לבינה.

שירות המבחן התרשם שהנאשם לקח על עצמו תפקיד הורי, אחראי ועצמאי מחד, אך שולט וכוחני מאידך, מציג פסדה מתפקדת ויציבה והתקשה להתבונן בקשיים שעמדו בבסיס התנהלותו. בנוסף, שירות המבחן התרשם שבני הזוג אינם יודעים לנהל קונפליקטים באופן תקין וכאשר הנאשם חווה פגיעה רגשית, הוא מחצין אותה באופן תוקפני ואלים כלפי חוץ.

הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן ולקח אחריות חלקית על מעשיו תוך השלכת התנהלותו על המתלוננת. הוא תיאר שבזמן שישן המתלוננת חיטטה במכשיר הטלפון שלו וללא הכנה מוקדמת החלה להכות אותו ולהטיח בו האשמות. לדבריו, נבהל וחש כעס ולכן דחף אותה אך שלל שאר התיאורים האלימים. הנאשם הסביר שביתם היה נעול בשל השעה המאוחרת אך הוא סירב לתת למתלוננת את המפתחות מתוך תחושת דאגה כלפיה. הנאשם שלל רגשות כעס כלפי המתלוננת וביטא אהבה והערכה וגילה אמפתיה על הפגיעה שהסב לה תוך שהביע רצון לשקם את יחסיהם.



המתלוננת תיארה את הנאשם כבעל תומך ומכיל שלאורך כל נישואיהם הפגין כלפיה אהבה וכבוד. עם זאת, ציינה שנוהגת לבדוק את הטלפון שלו לעיתים קרובות לאור חשדותיה וביום האירוע, מצאה הודעות מבחורה אחרת שקיללה אותה ואת משפחתה והנאשם לא הגיב להודעות ולא סיפר לה על כך ולכן חשדה בו והחלה לצעוק עליו ולקלל אותו בזמן שישן, הנאשם בתגובה הגיב באלימות.

המתלוננת שללה אירועי אלימות אחרים ואמרה שהנאשם איננו מחזיק בקווי מחשבה אלימים. הנאשם התקשה לזהות מוקדים להתערבות טיפולית ושלל צורך בטיפול בתחום האלימות הזוגית. למרות זאת, ביטא נכונות מילולית להשתלב בהליך טיפולי ושירות המבחן התרשם שקיים סיכוי להישנות העבירות שיופחת על ידי טיפול. לאור רצונם של בני הזוג לשוב לחיים משותפים, ההכרה הראשונית של הנאשם באופן התנהלותו ומוכנותו להשתלב בטיפול, הומלץ על דחיית הדיון בארבעה חודשים במסגרתם הנאשם ישתלב בטיפול. בתסקיר סופי מתאריך 07.04.24 נכתב שהנאשם החל את ההליך הטיפולי במרכז לטיפול ומניעת אלימות במשפחה. גורמי הטיפול מסרו שהנאשם מגיע באופן עקבי ורציף ומגלה שיתוף פעולה מלא. הנאשם מבטא את קשייו וצרכיו במרחב הטיפולי ומכוון לערוך שינוי בחייו.

ביחס לעבירות, הנאשם לוקח אחריות על מעשיו תוך התבוננות ביקורתית על התנהלותו. גורמי הטיפול התרשמו שהנאשם רציני, אחראי ואכפתי המגלה מחויבות לזוגיות ולהורות. הנאשם בעל יכולת לבקר את עצמו ולהסיק מסקנות, מפנים מיומנות וכלים שניתנים לו, נתרם מההליך הטיפולי ובעל יכולת לערוך שינוי חיובי. הנאשם תיאר שבעזרת הטיפול הוא רוכש כלים יעילים להתמודדות במצבי קונפליקט וביטא רצונו להמשיך את הטיפול. המתלוננת שבה על דבריה שלא היו אירועים נפרדים וכך גם לא נפתחו תיקים חדשים. שירות המבחן התרשם שהמשך שילוב הנאשם בטיפול יפחית את הסיכון להישנות העבירות ומאחר שהוא פועל באופן אקטיבי לשינוי בדפוסיו האלימים, הומלץ על הטלת צו מבחן למשך 12 חודשים במהלכו ימשיך בטיפול בו החל, לצד מאסר מותנה. בתאריך 06.06.24 התקבלה חוות דעת הממונה על עבודת השירות לפיה הנאשם נמצא כשיר לבצע עבודות שירות במועצה מקומית כפר ג'ת.

טיעונים לעונש

בתאריך 14.04.24 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

במסגרת טיעוניה, המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה שנע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה הצופה פני עתיד.



המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן המעידות שהנאשם היה יכול לחדול ממעשיו בכל עת, אך לא רק שתקף את המתלוננת, אלא אף נעל את הבית ולא אפשר לה לצאת עד שנאלצה לקפוץ מחלון הסלון בקומה השנייה. המאשימה הגישה את תמונות החבלות שנגרמו למתלוננת (ת/1) וכן הפנתה את בית המשפט לפסיקה שתואמת את מתחם העונש ההולם לגישתה.

המאשימה טענה שזוהי הרשעתו היחידה של הנאשם ומאחר שהסכים לקחת חלק בהליך טיפולי ושירות המבחן פירט בשני תסקיריו את הדרך שעושה הנאשם, הרי שהמאשימה תסכים להטיל ענישה שיקומית מתחת לרף התחתון של מתחם הענישה לו עתרה. סופו של דבר, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עבודות שירות ברף העליון, צו מבחן למשך 12 חודשים כפי שהמליץ שירות המבחן, מאסר על תנאי והתחייבות.

מנגד, ב"כ הנאשם ציין בטיעונו שהנאשם היה כמעט חודשיים במעצר מאחורי סורג ובריה, 4 חודשים במעצר באיזוק אלקטרוני ותקופה ארוכה נוספת במעצר בית ללא הפרות כלל ותוך כדי שהנאשם עובר הליך טיפולי בשירות המבחן ועושה שינוי בחייו.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות או מאוחרות, לקח אחריות, הודה בכתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי יקר, כמו גם את עדות המתלוננת. בנוסף, הנאשם והמתלוננת מעוניינים לשוב ולחיות יחדיו, הם הורים לארבעה ילדים, אחד עם צרכים מיוחדים (נ/1), הנזקקים להם. בנסיבות אלה, ולאחר שכאמור הנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריה כמעט חודשיים, ביקש ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות התסקיר ולהטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה ומאסר מותנה. המתלוננת ביקשה לומר שהם עברו תקופה קשה אך החליטו לשמור על המשפחה שלהם ולשקם את עצמם. עוד אמרה שהיא מרגישה שהנאשם לקח אחריות והיא בטוחה שזה לא יחזור.

הנאשם אמר שהוא מצטער על מה שקרה, שכל המשפחה הפסידה מכך ועברה תקופה קשה וזה לא יחזור על עצמו. עוד אמר שימשיך להשתלב בטיפול.

דיון והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשיקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.



בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

מתחם העונש ההולם - נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

אין צורך להכביר מילים ביחס לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם גם לאחר תיקון כתב האישום, שכן הגם שלכאורה ניתן לומר שעבירות אלה אינן במדרג הגבוה של עבירות אלימות, הרי שלא ניתן להתעלם מכך שמעשיו של הנאשם כוונו כלפי המתלוננת, בביתה, רק מפני שחיטטה בטלפון של הנאשם והאשימה אותו בבגידה.

הנאשם פגע בערכים המוגנים של ביטחון והגנה על שלמות גופה של המתלוננת, ומעשיו מתבטאים בפגיעה בכבודה ובזכות לשלום ושלווה.

לעניין זה, ראו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל: "מעשי אלימות בתוך המשפחה, נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הצפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד ההדדי. הפרתה של צפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת אלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש".

דברים אלה יפים גם לענייננו שכן המתלוננת, אשתו של הנאשם, זכאית לביטחון ושלווה בביתה שהוא כאמור מקום מבצרה. ראו לעניין זה גם רע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל שם נקבע לעניין זה כדלהלן: "זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם".

אשר לעבירות אלימות נגד בן זוג נאמר ברע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (11.4.2019): "עבירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחונו, בכבודו ובשלווה חיו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתירה, באשר ככלל הן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמוי מן העין, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג". (ור' גם רע"פ 5227/20 אומר נ' מ"י (6/8/20)) למרבה הצער בית המשפט נחשף חדשות לבקרים כיצד ריב בין בני זוג עלול להסלים ולהוביל לתוצאות קשות יותר מאלה המפורטות בכתב האישום המתוקן. כך גם ניתן לשער כיצד יכולה הייתה להסתיים קפיצתה של המתלוננת דרך חלון הסלון המצוי בקומה השניה.

לעניין זה, אפנה לע"פ 2506/20 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.21):



"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות אלימות בין בני זוג ועל הצורך בענישה מחמירה הנותנת ביטוי לסלידה מעבירות מעין אלו (וראו למשל: ע"פ 1568/14 דובגילנוק נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (31.3.2015); ע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (31.1.2019) (להלן: עניין פרץ); זאת, גם במקרים שבהם מדובר בבני זוג שנפרדו: ע"פ 4221/13 ואנונו נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (26.3.2015)). וכפי שנאמרו הדברים בעניין פרץ:

"שנת 2018, אשר הסתיימה לפני שבועות אחדים בקול זעקה מרה, לימדה כי ממשות הסכנה הנשקפת לנשים מאליומות במשפחה איננה נחלת העבר. במהלך שנה אחת בלבד נרצחו 26 נשים על ידי בני זוג וקרוביהן - נתון מצמרר המשקף מציאות חברתית קשה עמה לא ניתן להשלים. בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוג, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים:

חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שניהג (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני (19.3.2007)).

[...] ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוג וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה [...]. (פסקה 14).

דברים אלה נכתבו לפני כשלוש שנים, והם תקפים גם היום ביתר שאת.

נסיבות ביצוע העבירות אינן עניין של מה בכך. עובדות כתב האישום המתוקן מתארות התנהגות מכוערת ואלימה של הנאשם, אשר אולי לא גרמה לחבלות חמורות בעלות נזק פיזי לטווח הארוך, אך יש בהן די בכדי לפצוע את הגוף ואת הנפש (ת/1). הנאשם השפיל את אשתו פעם אחר פעם, הכה בה ותקף אותה, סטר לה, בעט בה ומשך בשיערה. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, בפסיקה נקבע מנעד רחב של מתחם עונש הולם לעבירות בהן הורשע הנאשם וכל מקרה ומקרה נבחן לגופו על פי נסיבותיו.

בעניין זה ר' רע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (04.02.21) בו נדחתה בקשת רשות ערעור לאחר שהמערער הורשע בתקיפה וגרימת חבלה של ממש הן לבתו והן לאשתו ונגזרו עליו 7 חודשי מאסר בעבודות שירות תוך שנאמר: "תופעת האלימות במשפחה היא תופעה נפסדת הפוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון, כבודן ושלמות גופן של נשים, בתוך ביתם, מבצרם. בנסיבות העניין, משתקפת אף חומרה יתרה כשהמבקש תקף את בתו, תוך שניצל את כוחו - בעוד שבתפקידו כהורה עליו להיות למגן לבני ביתו. בהתאם לכך, נדרשת ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מנקיטת אמצעי אלימות כלפי בני משפחתם (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

עוד ר' רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.01.21) בו נדחתה בקשת רשות ערעור לאחר שהמערער הורשע בתקיפה וגרימת חבלה של ממש לאשתו ובניסיון לתקיפה וגרימת חבלה של ממש ונדון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות בע"פ ג' (חי') 39724-04-20. וכך בית המשפט המחוזי ציין:



"בית משפט קמא קבע מתחם ענישה נמוך במיוחד, הנע בין מספר ימים לשישה חודשי מאסר בפועל, מתחם שאינו עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות נגד בת זוג וגרימת חבלה של ממש, הן לגבי הרף התחתון, העומד ככלל על מספר חודשי מאסר, והן לגבי הרף העליון, בנוסף לרכיבי ענישה נוספים. משכך, לא ניתן משקל מספק לעיקרון ההלימה, ולעומת זאת ניתן משקל עודף לנסיבות האישיות של המשיב." בעפ"ג (חי') 10803-06-14 פייבשנקו נ' מדינת ישראל (07.07.14) המערער הורשע בביצוע עבירות היזק בזדון ועבירה הגורמת חבלה של ממש- בת זוג. נקבע מתחם עונש הולם בין 3 חודשי מאסר בפועל ל-12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל הגם שאינו בעל עבר פלילי.

בת"פ (חד') 13372-02-18 מדינת ישראל נ' קבדה (12.09.18) הנאשם הורשע בתקיפה של אחותו, חבל בה ואיים עליה, בין השאר על רקע של התמכרות לאלכוהול, ונדון לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל עם המלצה לשילובו בהליך גמילה בכלא.

נסיבותיו של מקרה זה אשר נדון בפני כפי שמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן וכן הפסיקה אליה הפנתה המאשימה, מובילות לקביעה שמתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשים, לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד, קנס ופיצוי.

קביעת העונש ההולם - נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

הנאשם נעדר הרשעות קודמות אך על האימה אותה הטיל על המתלוננת ניתן ללמוד מקפיצתה של המתלוננת החוצה דרך חלון בקומה השניה.

מנגד, אזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהודה בהזדמנות הראשונה, חסך את עדות המתלוננת ואת הזמן השיפוטי ולקח אחריות על מעשיו. בנוסף, לקחתי בחשבון את עמדת המתלוננת לפיה לא היה אלים כלפיה קודם לכן או לאחר מכן ושהם מעוניינים לשקם את מערכת היחסים שלהם.

בנוסף, הנאשם ביקש הפנייתו לשירות המבחן וקיבל טיפול ייעודי לעבירות אלימות במשפחה כאשר מתסקירי שירות המבחן ניתן ללמוד שדרכי חשיבתו של הנאשם השתנו לטובה, הוא קיבל כלים להתמודדות במצבי קונפליקט, לוקח אחריות על התנהלותו ומביע חרטה על הפגיעה שפגע במתלוננת.

בתחילה הנאשם לקח אחריות חלקית על מעשיו והאשים את המתלוננת ואת התנהלותה, אולם עם התקדמות ההליך הטיפולי, היה מסוגל להתבוננות ביקורתית בהתנהלותו ולעריכת שינוי חיובי בהתנהלותו עם המתלוננת. שירות המבחן העריך שהמסוכנות הנשקפת מהנאשם פוחתת בעקבות הטיפול והמליץ לשלבו בהליכים טיפוליים תחת צו מבחן למשך 12 חודשים, לצד מאסר מותנה.

כמו כן, מטענות בא כוח הנאשם, שגובו באסמכתאות, נלמד שהנאשם אב לארבעה ילדים קטנים, אחד מהם בעל צרכים מיוחדים הנזקק למתלוננת ולנאשם וזקוק לטיפול רפואי.



הנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריאח למשך כמעט חודשיים, לאחר מכן 4 חודשים באיזוק אלקטרוני ותקופה ארוכה נוספת במעצר בית כאשר לאורך כל התקופה שמר על תנאי המעצר. כמו כן, אף המאשימה עצמה עיינה בתסקירי שירות המבחן ועתרה להשתת ענישה שתסטה ממתחם הענישה משיקולי שיקום.

כאמור, לולא הליך הטיפול אוטו עבר ועדיין מתמיד בו הנאשם, היה מקום לגזור עליו מאסר בפועל אך במקרה זה, לאור ההליך השיקומי אותו עובר הנאשם לאורך זמן, סבורני שזהו התיק בו יש לחרוג ממתחם העונש משיקולי שיקום ולהטיל על הנאשם עבודות שירות.

יתר על כן, מובן כי ככל שלא ישכיל הנאשם לנצל את ההזדמנות שניתנה לו, לתקן את דרכיו ולשנות באמת מעמדו ותפיסותיו המוטעות, הרי שלא יינתנו הזדמנויות נוספות, צו המבחן יופקע ועניינו יוחזר למתן גזר דין מחדש בפני לרבות האפשרות של הטלת מאסר בפועל.

סופו של דבר, מבלי להקל ראש בנסיבות ביצוע העבירות, בשים לב לנתונים שפורטו ולעמדת הצדדים, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 6 חודשים אשר יבוצע בעבודות שירות במועצה מקומית כפר ג'ת החל מתאריך 10.09.24. מתקופה זו תנוכה התקופה בה היה הנאשם עצור מאחורי סורג ובריאח לפי רישומי שב"ס. הנאשם יתייצב במועד זה, לא יאוחר מהשעה 10:00 אצל הממונה על עבודות השירות וזאת לצורך קליטתו. מוסבר לנאשם כי היה ולא ימלא את תנאי העסקה כדין, ניתן יהיה בקשה להגיש בקשה לביטול עבודות שירות ובמקרה שכזה הנאשם עלול לרצות את יתרת המאסר בפועל.

2. מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, על עבירות מסוג אלימות פיזית כלפי הגוף שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 ויורשע בה.

3. צו מבחן למשך 12 חודשים במסגרתו ישולב הנאשם בהליך טיפולי מתאים של שירות המבחן כאשר שירות המבחן יפקח על צו המבחן. מוסבר בזאת לנאשם כי ככל שלא ימלא אחר צו המבחן, יכול ותוגש בקשה להפקעתו ועניינו יובא לבית המשפט לצורך דיון מחודש ברכיבי הענישה של גזר הדין.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום י"ט סיוון תשפ"ד, 25/06/2024 במעמד הנוכחים.
אלכס אחטר, שופט